

عنوان مقاله:

بررسی اثربخشی روان درمانی مثبت نگر به شیوه گروهی بر استرس والدگری مادران دارای فرزند با نشانگان داون

محل انتشار:

پژوهش های علوم شناختی و رفتاری، دوره 9، شماره 2 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

عبدالرحیم کسائی اصفهانی - استادیار گروه مشاوره دانشگاه خوارزمی تهران

رضا داورنیا - دانشگاه خوارزمی تهران

خلاصه مقاله:

مادران کودکان مبتلا به سندروم داون با چالش هایی مواجه هستند که باعث افزایش استرس والدگری در این مادران می شود. پژوهش حاضر با هدف بررسی اثربخشی روان درمانی مثبت نگر به شیوه گروهی بر استرس والدگری مادران دارای فرزند مبتلا به سندروم داون انجام شد. در قالب مطالعه ای شبه آزمایشی با طرح پیش آزمون - پس آزمون - پیگیری با گروه کنترل، از میان مادران کودکان مبتلا به سندروم داون مراجعه کننده به مرکز جامع توان بخشی نوید عصر شهر تهران در سال ۱۳۹۷، نمونه ای به حجم ۴۰ نفر به شیوه هدفمند انتخاب و با تخصیص تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل قرار گرفتند. شرکت کنندگان هر دو گروه در مراحل پیش آزمون، پس آزمون و پیگیری فرم کوتاه شاخص استرس والدگری آبدین را تکمیل کردند. جلسات روان درمانی مثبت نگر در ۸ جلسه ۹۰ دقیقه ای به شیوه گروهی و هفتگی برای شرکت کنندگان گروه آزمایش برگزار شد؛ اما آزمودنی های گروه کنترل تا پایان مرحله پیگیری مداخله ای دریافت نکردند. برای تحلیل داده ها از آزمون تحلیل واریانس با اندازه گیری مکرر و نرم افزار SPSS۲۰ استفاده شد. نتایج نشان داد که روان درمانی مثبت نگر میزان استرس والدگری مادران گروه تحت مداخله را به طور معناداری کاهش داده بود و نتایج در دوره پیگیری یک ماهه نیز از ثبات لازم برخوردار بود ($p > 0/0$). نتایج این پژوهش اثربخشی روان درمانی مثبت نگر در بهبود استرس والدگری مادران کودکان مبتلا به سندروم داون را تایید کرد. نتایج بر اهمیت کاربرد این مداخله بر علائم روان شناختی مادران کودکان مبتلا به سندروم داون و ارائه افق های جدی در مداخلات بالینی تاکید دارد.

کلمات کلیدی:

استرس والدگری، روان درمانی مثبت نگر، نشانگان داون

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1207836>

